

عنوان مقاله:

نشانه شناسی ظلم به نفس در قرآن و حدیث

محل انتشار:

نخستین همایش ملی واژه پژوهی در علوم اسلامی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مسعود اقبالی - استادیار زبان و ادبیات عرب دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم (دانشکده علوم قرآنی ایلام)

فریدون رضایی - کارشناسی ارشد تفسیر قرآن مجید (دانشکده علوم قرآنی ایلام)

صفورا عباسی - دانشجوی کارشناسی ارشد تفسیر قرآن مجید

خلاصه مقاله:

ظلم و ستم پدیده ای است مقایر با فطرت انسانی که در تمام مکاتب الهی و مادی، منفور شناخته شده است. ظلم دارای مصادیقی چون: «ظلم به خدا، ظلم به دیگران و ظلم به نفس» است. ظلم به نفس در قرآن کریم در امور عدیده ای تجلی یافته که از ترک اولی پیامبران تا بدترین نوع ظلم و ستم را شامل شده است. در واقع هر نوع ظلم و ستم را شامل شده است. در واقع هر نوع گناهی که از انسان سرزند نوعی ظلم به خود محسوب می شود که در صورت عدم استغفار گرفتار پیامدهای ناگوار آن می شود. در قرآن کریم عواقب هولناکی برای ظلم از جمله ظلم به نفس بیان شده است که شماری از آنها در دنیا و بسیاری در آخرت محقق می شوند. قرآن کریم به عنوان راهنمای سعادت دنیوی و اخروی انسان ها، راه رهایی از ظلم به نفس را نیز برای آنها نمایانده است که در صورت تمسک به آن، از افتادن در گناه ظلم به نفس رهایی می یابد.

کلمات کلیدی:

ظلم به نفس، ظلم پذیری، پیامدهای ستم، مصادیق ظلم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/508505>

